

Torsås Kustmiljögrupp

Minnesanteckningar – baserade på muntlig presentation

Min syn på dagens tema och innehåll.

Leif Lindberg, Kustmiljögruppen.

Leif rullar ”miljöbollen” 20 år bakåt i tiden och hamnar då kring millenniumskiftet, då miljömålen sattes upp på nationell och regional nivå och vilka resultat som förväntades av dessa mål. Det har med andra ord gått 17 år och inte särskilt mycket har hänt enligt Leifs syn och samlade bedömning. Nu återstår det alltså 3 år kvar för att ta igen 60 års försyndelser, vilket för den kloke måste anses som helt orimligt.

Jag är ingen ”dysterkvist” framför Leif med emfas, men det möjliga är omöjligt.

Ska ”vi” överhuvudtaget komma i närheten av de miljömål som satts upp av den folkliga representationen i riksdag och formulerade av regeringen så krävs det en helt annan typ av ammunition – från slangbella till grovkalibrig draghjälp från just de aktörer som har formulerat miljömålen, men samtidigt totalt glömt bort att skicka med den ”verktygslåda” som behövs för att realisera miljömålen.

Det är inte första gången som Leif vid våra sammankomster påtalar det orimliga i det motsatsförhållande och den frontalkrock som råder mellan miljölagstiftningen och annan lagstiftning, inte minst den som regleras i grundlagen om ägarförhållanden av mark. Detta förhållande innebär bland annat, att en markägare kan neka, att släppa till mark för miljöarbete, där det skulle haft det bästa utfallet. Ologiskt i allra högsta grad för miljöarbetet, men ändå fullt möjligt. Leif anser därför att åtkomligheten av mark för att nå miljömålen skulle en markägare inte kunna under några som helst omständigheter hindra att bli utförda mot en skälig ersättning. Här råder den gamla miljöprincipen, att den som smutsar ner skall även få betala för den skada som nedsmutsningen innebär.

I linje med vad som Leif anfört i stycket ovan, så ställer Leif själv frågan, om det kan anses rimligt att jordbrukaren kan och skall få bidrag för strukturkalkning.

Efter denna fråga så kommer deltagarna igång och ger sin syn på Leifs tankar i allmänhet.

Vid pennan

Karl-Gustaf (Kåge) Eklund

Sekreterare